

מ"ת 20598/11/22 - מדינת ישראל נגד הישאם הואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 20598-11-22 מדינת ישראל נ' הואשלה (עציר)
תיק חיצוני: 481933/2022

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב

נגד
המשיב
הישאם הואשלה
ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן/אלעד אזולאי

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירות נשק (נשיאה והובלה) - לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 257 לחוק, שיבוש הליכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק - עבירות מיום 25.10.2022.

2. עובדות כתב האישום:

החל מתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 25.10.2022 בשעות הבוקר, המשיב החזיק ברשותו כלי נשק, תחמושת ואביזרים כמפורט להלן:

א. **שני אקדחים** מסוג יריחו ומחסניות תואמות. אחד האקדחים היה טעון בכדורים 9 מ"מ.

ב. **שני אקדחים** מסוג FN ומחסניות תואמות;

ג. **אקדח מסוג ברטה ומחסנית תואמת שהכילה 8 כדורי 0.22 מ"מ**;

ד. **שני פונדות למחסניות** ופונדה אחת לאקדח;

ה. מחסנית לאקדח מסוג "גלוק";

ו. **כוונת לרובה סער**.

(להלן: כולם יחד: "הנשק").

3. במועד הנ"ל, שוטרי משטרת ישראל, וביניהם הכלבן עופר סיקולר (להלן: "השוטר עופר"), הגיעו לביתו של

המשיב בפזורת מולדה (להלן: "הבית") וערכו חיפוש בבית ובחצר הסמוכה.

4. בשלב מסוים במהלך החיפוש, המשיב נטל תיק גב ובתוכו הנשק (להלן: "התיק עם הנשק") והחל בהימלטות אל מחוץ למתחם הבית, תוך שהוא זוחל מתחת לגדר ורץ בשטח העפר, והכל במטרה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

השוטר עופר, אשר היה באותה העת סמוך לגדר מחוץ לחצר, הבחין במשיב והחל במרדף רגלי אחריו, תוך שהוא צועק לעברו: "עצור, משטרה", וכן צועק לעבר השוטרים הנוספים שהיו במקום "בריחה, בריחה", אך המשיב המשיך לרוץ.

בשלב מסוים במהלך המרדף, כאשר המשיב ירד אל תוך ערוץ הנחל והשוטר עופר היה במעלה הנחל, המשיב הכניס את ידו לתוך התיק עם הנשק. השוטר עופר חשד, כי המשיב מחזיק בנשק ועלול לירות ממנו ועל כן ירה מנשקו באוויר ובהמשך כיוון את נשקו לעבר המשיב והורה לו לעצור ולזרוק את התיק.

המשיב זרק את התיק על הקרקע, אך המשיך בבריחה, עד שנעצר על ידי שוטרים אחרים שהצטרפו למרדף. התיק עם הנשקים המפורטים לעיל נתפס על ידי המשטרה.

5. **ב"כ המשיב** הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, וכן לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית. יחד עם זאת, עתרה להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר, אשר יבחן חלופת מעצר מרוחקת בעניינו, וזאת לא רק בהינתן גילו הצעיר ועברו הנקי, אלא גם כדי שהתסקיר יסייע לבית המשפט לקבל תמונה ברורה, באם למשיב נגישות לנשק ואם הוא מחפה על אחר, שכן נתונים אלה רלוונטיים לעוצמת עילת המעצר העומדת לחובת המשיב.

6. **ב"כ המבקשת** מנגד, עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, מבלי הצורך להפנותו לקבלת תסקיר שיבחן חלופת מעצר, משלא הובאו נסיבות חריגות ויוצאות דופן, כנדרש על פי המדיניות שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק.

עוד נטען, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחסד"פ, שכן מדובר בעבירות נשק. כמו כן, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, שכן המשיב החזיק וניסה למנוע תפיסה של כמות גדולה של נשק ותחמושת, אשר מקורו וייעודו אינו ידוע ואם ישוחרר המשיב, קיים חשש, כי יחזור לבצע עבירות ויסכן את שלום הציבור.

עוד נטען, כי לחובת המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים יסוד סביר לחשש, כי אם ישוחרר, ינסה לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין, שכן המשיב במעשיו, ניסה למנוע מהמשטרה לתפוס את הנשק, והמשיך לברוח גם כאשר השוטר הורה לו לעצור ואף לאחר שהשוטר ירה באוויר. אם ישוחרר המשיב, קיים חשש סביר, כי ינסה להתחמק מהדין.

לשיטת ב"כ המבקשת, המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב, נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, מכמות הנשק וסוגי הנשק והתחמושת שנתפסה חלקה במתחם מגוריו של המשיב וכן חלקה בתיק, שנמלט יחד אתו עובר למעצרו, מעידים על נגישות המשיב לערוצי אספקת הנשק.

אשר לטענה בדבר גיל צעיר והעדר עבר פלילי - נטען, כי בית המשפט העליון קבע, שאין בנתונים אלה בפני עצמם, כדי לגבש נסיבות חריגות ויוצאות דופן, המצדיקות בחינת חלופת מעצר.

תימוכין לגישתו הפנה ב"כ המבקשת לאסופת פסיקה של בית המשפט העליון, שמהווה ההלכה המרכזית בעבירות נשק, גם כאשר המעורבים הם נאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי.

בש"פ 4422/22, מחמוד אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל - **כב' השופטת ג. כנפי-שטייניץ**, מיום 05.07.2022; (אף ללא הפנייה לקבלת תסקיר); בש"פ 5407/22, פלוני נ' מדינת ישראל - **כב' השופט י. כשר**, מיום 29.08.2022; (אף ללא הפנייה לתסקיר); בש"פ 1925/22, מדינת ישראל נ' פלוני - **כב' השופט י. עמית**, מיום 22.03.2022; (קטין); בש"פ 7776/21, חמזה אלכטנאני נ' מדינת ישראל - **כב' השופט י. עמית**, מיום 17.11.21; בש"פ 8026/19, מדינת ישראל נ' רמזאן זידאת - **כב' השופט ג. קרא**, מיום 11.12.2019; בש"פ 6890/21, מדינת ישראל נ' כארם שריף - **כב' השופט ג. קרא**, מיום 17.10.2021; בש"פ 4930/22, פירס חשים ומחמד עבדין נ' מדינת ישראל - **כב' השופטת ד. ברק-ארז**, מיום 04.08.2022; בש"פ 6556/21, מדינת ישראל נ' אברהים שיח-יוסף - **כב' השופט ע. פוגלמן**, מיום 11.10.2021; (אף ללא הפנייה לקבלת תסקיר); בש"פ 79/22, מוחמד סולימאן נ' מדינת ישראל - **כב' השופט נ. סולברג**, מיום 05.01.2022; בש"פ 7023/20, מוחמד עלאווי נ' מדינת ישראל - **כב' השופט י. אלרון**, מיום 21.10.2020; בש"פ 968/22, שאדי חוויס נ' מדינת ישראל - **כב' השופט י. אלרון**, מיום 16.02.2022; בש"פ 4370/20, תאמר חמדון נ' מדינת ישראל - **כב' השופטת ע. ברון**, מיום 05.07.2020; בש"פ 5245/20, חסאן שאני נ' מדינת ישראל - **כב' השופט ד. מינץ**, מיום 05.08.2020; בש"פ 6085/22, אברהים אזברגה נ' מדינת ישראל - **כב' השופט א. שטיין**, מיום 18.09.2022; מ"ת 57684-05-22, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפנייה לתסקיר; מ"ת 1463-10-22, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפנייה לתסקיר; עמ"ת 5672-09-22, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפנייה לתסקיר.

מכל האמור לעיל, עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בהעדר נסיבות קונקרטיות חריגות ויוצאות דופן ובהתאם למדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק.

דין והכרעה

7. המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק ככלל קובעת, כי נקודת המוצא היא מעצר מאחורי סורג ובריח, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסוג זה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-22(ב)(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינם של נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, גם כאשר מדובר בקטין.

זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעצר של שרות המבחן, כמתואר בפסיקה המפורטת מדברי ב"כ המבקשת לעיל.

מעט ההחלטות שניתנו לאחרונה החורגות במעט מהגישה העיקרית בבית המשפט העליון, אין משקפות שינוי בהלכה, אלא עמדה של מיעוט השופטים שמצאו במקרים שנדונו בפניהם, נסיבות קונקרטיות (בש"פ 6033/22 - העורר בן 71 עם מצב בריאותי רעוע, מסר אקדח לאחר, בש"פ 6469/22 - עניינו הובלת רובה 16M ומחסנית ריקה), ודומני, שנכון יהיה בעניין זה, ללכת בעקבות הרוב.

8. מצאתי לנכון לעיין בחומר הראיות כדי לבחון את טענות הסנגורית ביחס למידת המסוכנות. עיון בגרסתו, והתעקשותו להכחיש את העבירה גם נוכח ראיות ברורות, מלמדת על נחישותו של המשיב שלא להסביר את החזקת הנשק וממילא לא להסביר את הצורך שלו בנשק ולא להקטין בכך את הערכת הסיכון. מדובר במי שנוקט בעמדה מתגוננת ומיתממת. **במצב דברים זה, חזקת המסוכנות רק מתחזקת.**

באשר לטענת הסנגורית שצו החיפוש לא הוצא על שם המשיב, אלא על שם אדם בשם אחד סאלח אלהואשלה ויש צורך לברר אפשרות כי יתכן והוא מחפה על אדם אחר באמצעות תסקיר, שכן המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל חנות לתיקון מכשירי טלפון.

מעיון בחומר החקירה עולה, כי אותו אחד, **הוא אחיו של המשיב**. יתרה מכך, המשיב בהודעתו מאשר שהוא מתגורר באותה כתובת, וכי באותה עת ישן בבית אמו, היכן שנערך החיפוש ("אני גר בבית שבאו שוטרים לעשות חיפוש... אימא ואחים ואחיות שלי גם מתגוררות שם... אני גם מתגורר בבית הזה וגם בחורה... הבית של אחים שלי השניים מאבא ומאימא אחרת... אני גר בבית של אימא שלי במתחם... ישנתי קמתי יצאתי להסתפר רואים אותם מול הגדר ושאלתי מה הולך פה... אמרו לי מי אתה... אמרתי אני הישאם אני גר פה...").

עוד בהקשר זה, אציין, כי דנתי בעתירה לגילוי ראייה חסויה שהוגשה בעניינו של המשיב, שתמציתה לשיטת הסנגורית, האמל"ח שנתפס אינו שייך למשיב, שכן על פי הפרפרזה שנמסרה להגנה מהידיעה שהסיומת שלה 955 (הנשקים שאחמד מחביא הם שלו). בהקשר זה אציין, כי הסיפא של הידיעה אומרת גם "שלו ושל האחים שלו" (ר' לעניין זה החלטה בעתירה שנדחתה מיום 24.1.23).

באשר לטענת הסנגורית שהנשק לא נישא למטרות שימוש, הנשק נישא על מנת להרחיקו מהחיפוש שערכו השוטרים, ובמשתמע מתוך כוונה להשתמש בו בעתיד למטרה עלומה כלשהי. יפים לעניינו דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 6036/17, **אסמעיל אבו עאבד נ' מדינת ישראל**:

"אין צורך להכביר מילים על התופעה של החזקת נשק וסחר בנשק, וניתן לתמוה על הקלות הבלתי נסבלת בה נשק מועבר מיד ליד. כלי נשק דמוי 16M... לא נועד לסריגת גרביים, ומי שרוכש אותו עושה זאת לצרכים פליליים מובהקים... המלחמה בסחר בנשק היא כנגד כל חולייה שרשרת, ומי שעוסק בסחר בנשק מוחזק כמי שמודע לכך שנשק נועד למטרה מסוימת על ידי END USER, אותו משתמש המקבל לידיו את הנשק "בתחנה הסופית".

כידוע, "מכת מדינה" וחומרת העבירה אינם מהווים עילת מעצר, אך לעיתים יש בהם אינדיקציה למסוכנות. לכן גם קבע המחוקק על פי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, כאשר בעבירות נשק עסקין, יש צורך בטעמים מיוחדים שיירשמו על מנת להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני."

יחד עם זאת, לצד כלל זה, ניצבת גם חובתו של בית המשפט להתבונן בכל מקרה לגופו, ולבחון, האם בנסיבות העניין ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך הפוגעת בחירות הנאשם במידה פחותה והדבר נכון גם ביחס לעבירות נשק. אולם, דרכם של הרוב בבית המשפט מחייבת בכל זאת נסיבות חריגות עד מאוד בעבירות נשק.

9. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר שתמציתו המשיב בן 24, גרוש, נמנה על משפחה ברוכת ילדים, סיים 12 שנות לימוד. נעדר עבר פלילי. עבד לפרנסתו בתחום הטלפונים - השירות מתרשם מצעיר בעל מטרות ושאיפות עתידיות ואף ביטא נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית על רקע נטייה לריצוי והתקשה לבחון באופן אמיתי את דפוסי התנהגותו המכשילים ולהתייחס למצבי סיכון. **מאידך**, קיים פער משמעותי בין האופן בו הציג את עצמו לבין חומרת כתב האישום. הביע עמדה קורבנית ומטשטשת באשר לנסיבות מעצרו והשליך את מצבו כיום בעיקר על בני משפחתו ועל אחיו שמעורב בפלילים. התקשה להתייחס באופן אמיתי למצבי סיכון בחייו ולבעייתיות בתקופה שקדמה למעצרו מלבד נטייתו לריצוי.

החלופה שנבחרה בדמות מעצר בית מלא ולחלופין מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני לצד פיקוח אנושי של בני משפחה ביישוב כפר קאסם.

שירות המבחן נפגש עם המפקחים והתרשם מאנשים סמכותיים אשר מודעים למעשיו של המשיב ומעוניינים לסייע לו בפיקוח עליו. יחד עם זאת, התרשם השירות כי לא מכירים בדפוסי התנהגותו המכשילים ולמרות שמדובר בדמויות אשר מבינות את המוטל עליהן, הן יתקשו להציב למשיב גבולות וזאת על רקע נטייתם לעמדה מגוננת כלפיו. משכך, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לחלופות שנבחנו.

10. בדיון הנוסף שהתקיים ביום 23.01.23 חרף ההמלצה השלילית של שירות המבחן, עתרה ב"כ המשיב להורות על העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני לצד פיקוח הערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן בהינתן גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, שירות המבחן לא הצליח להעריך את רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב. המשיב הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ולבחון את דפוסי המכשילים (נטייה לריצוי) לא צוין בתסקיר כי למשיב דפוסי עבריינים או מעורבות עמוקה בעולם הנשק. שירות המבחן לא נתן משקל למרחק הרב של החלופה וביתר שאת משהתרשם שהערבים הם דמויות סמכותיות. המשיב לא התכוון לעשות שימוש בנשק בשל סכסוך או שמר אותם למקרה של חירום ואין אינדיקציה לכך אף במידע המודיעיני.

11. **ב"כ המבקשת מנגד**, חזר על טיעונו מהדיונים הקודמים בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וביתר שאת משהתקבל תסקיר שלא בא בהמלצה לשחררו, מה גם לא הובאו טעמים או נימוקים מיוחדים המצדיקים סטייה מההמלצה שלילית של שירות המבחן.

עוד נטען כי לא הובאו נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהמדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק, שהכלל הינו מעצר עד תום ההליכים.

עוד עמד ב"כ המבקשת על הנסיבות החמורות של המעשה שכן מדובר בכמות גדולה יחסית של נשקים ותחמושת מסוגים שונים ואביזרי נשק, דבר המלמד על היותו של המשיב בעל נגישות לערוצי אספקת הנשק, נסיבות שמגבשות מסוכנות מובהקת מן המשיב.

עוד עמד ב"כ המבקשת על נסיבות מעצרו של המשיב שכן חרף קריאות השוטרים לו לעצור, המשיך בהימלטות ולא שעה להוראות השוטרים ורק לאחר מרדף רגלי אחריו וירי באוויר נאות המשיב לזרוק את התיק שהכיל את הנשקים ונעצר בסיועם של שוטרים נוספים שהצטרפו למרדף.

12. ער אנוכי להיות המשיב צעיר נעדר עבר פלילי. אולם, אין בנתון זה כשלעצמו כדי לגבש נסיבות חריגות או יוצאות דופן, המצדיקות במקרה דנן, סטייה מנקודת המוצא כפי שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק, שכן השילוב בין רמת המסוכנות האינהרנטית הנלמדת מנסיבות המקרה וכמות הנשק וסוגי הנשק שנתפסו, מעידות על נגישות המשיב לנשק, לצד התנהלותו של המשיב בחקירה, אינן מגלות הצדקה לבחינת חלופה. עם זאת, החלטתי להפנותו לתסקיר כבקשת הסנגורית.

המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, חלק מהנשקים שנתפסו היו עם מחסניות טעונות בכדורים. מדובר בכלי נשק מגוונים, שפגיעתם הפוטנציאלית קשה ומקורם וייעודם אינם ידועים, ובכך יש כדי להעיד על פוטנציאל הנזק לביטחון הציבור.

זאת ועוד, כעולה מכתב האישום, המשיב נמלט מכוחות המשטרה יחד עם התיק שהכיל שני אקדחים ותחמושת, והמשיך לברוח גם כאשר השוטר הורה לו לעצור ואף לאחר שהשוטר ירה באוויר, ובכך יש כדי להעיד גם על חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין. בנוסף לכל אלה, אין בפנינו המלצה חיובית בתסקיר וגם לא הובאו טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן.

13. למותר לציין כי המשטרה **הציבה מלחמה בנשק כיעד**. עוד בהקשר זה, הוצגו נתונים סטטיסטיים של המחוז הדרומי בהליך אחר שהובא בפניו, מ"ת 55069-02-20, שמלמדות על עלייה מדאיגה בשימוש באמל"ח.

אמנם הבדיקה השיפוטית היא כמובן אינדיבידואלית, אולם נתוני המשטרה העדכניים מצביעים על עלייה ניכרת בשימוש באמצעי לחימה במחוז הדרומי בשנתיים האחרונות, ומלמדים על עוצמת המסוכנות הטמונה בעצם ההחזקה (ראה בעניין זה בש"פ 5954/10).

14. לא אוכל לסיים מבלי לציין כי הנשק מגלם סיכון פוטנציאלי שישתמשו בו. מידת הסיכון למימוש הפוטנציאל ניתנת

להערכה, בין השאר, גם לפי התפוצה של המקרים בהם נעשה שימוש בפועל בכלי נשק בלתי חוקיים בסביבתו של מחזיק הנשק.

ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנשק **לאחרונה**, במיוחד **במחוז הדרום ובמגזר הערבי**, מגביר את הערכת הסיכון הנובע מכל נשק ונשק. זאת גם בטרם התממש הפוטנציאל, טרם נעשה שימוש באותו נשק עצמו.

עוד בהקשר זה, יודגש שהנטל להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הרובצת לפתחו של מחזיק נשק (כדי לשכנע בהיתכנות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנשק, **כמו המציאות דהיום**. כאמור, התנהלות המשיב בחקירתו מהווה אינדיקציה הפוכה.

הגוף העברייני המחזיק בנשק, בדרך כלל, יהיה ארגון פשיעה, כנופיה או משפחה ולא אדם בודד. גוף זה, בדרך כלל, ידאג לכך שהנשק ייחזק בפועל על ידי מי שאין לו עבר פלילי כדי להקטין את הסיכון למעצר אם הנשק ייתפס. משכך, המעצר בגין החזקת נשק שלא כדין נדרש כדי לגדוע את היד של הגוף המסוכן כולו - אף אם היד, כשלעצמה, אינה נראית כל כך מסוכנת, רק המעצר יכול לוודא שהיד לא תתחבר חזרה לגוף העברייני, זאת בדומה לקטיעת שרשרת הפצת הסם בתחום הסמים, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בפסיקתו.

הערה אחרונה בטרם סיום, ובענווה, מוצא מותב זה, אשר דן במשך שנים כמותב קבוע בהליכי מעצר עד תום ההליכים במחוז הדרום, מרבית כתבי האישום ובקשות המעצר שמובאים בפניו בתחום הנשק עניינם **נאשמים צעירים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי**.

יכול והדבר מקורו בסכסוכי משפחות, בהתארגנות עבריינית רחבה, בפיתוי הכספי והקלות הבלתי נסבלת בהשגת כלי נשק בלתי חוקיים.

במקביל, מאמצי אכיפה מרובים מושקעים בגילוי כלי נשק לא חוקיים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בפענוח העבירות ובהבאת הנאשמים לדיון. המעצר נדרש במלחמה זו, **לא לשם הרתעה, אלא לשם מניעה בפועל של העבירות על ידי העצורים עצמם, שלימדו על עצמם שהם נכונים לרתום את עצמם למלחמה נגד החברה הנורמטיבית.**

12. מן המקובץ לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשמו", כנדרש על פי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, כמו כן בהעדר טעמים מיוחדים לסטייה מתסקיר שלילי, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה הוחזר למבקשת.

עותק יישלח לשירות המבחן ולצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.